Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
L serija

2026/1347

2026 6 19

TARYBOS SPRENDIMAS (ES) 2026/1347

2026 m. birželio 4 d.

dėl Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, sudarymo Europos Sąjungos vardu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 ir 2 dalis, 83 straipsnio 1 dalį ir 87 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą [1],

kadangi:

(1) remiantis Tarybos sprendimu (ES) 2025/2307 [2], Jungtinių Tautų konvencija prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinanti tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, (toliau – Konvencija), buvo pasirašyta Sąjungos vardu Hanojuje (Vietnamas) 2025 m. spalio 25 d., su sąlyga, kad minėta Konvencija bus sudaryta;

(2) Konvencija atitinka Sąjungos saugumo tikslus, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 67 straipsnio 3 dalyje, t. y. užtikrinti aukštą saugumo lygį prevencijos bei kovos su nusikalstamumu priemonėmis, taip pat policijos ir teisminių institucijų bei kitų kompetentingų valdžios institucijų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonėmis, taip pat derinant baudžiamuosius įstatymus;

(3) Konvencija taikoma konkretiems nusikalstamų veikų tyrimams ar procesams, susijusiems su vadovaujantis Konvencija nustatytomis nusikalstamomis veikomis, taip pat keitimuisi elektroniniais įrodymais, susijusiais su sunkiais nusikaltimais (nusikalstamomis veikomis, už kurias skiriama didžiausia bent ketverių metų laisvės atėmimo bausmė arba griežtesnė bausmė), ir Konvencija leidžiama keistis informacija tik tokiais tikslais;

(4) Konvencija suderinama tam tikra grupė aiškiai apibrėžtų nusikalstamų veikų, o valstybėms Konvencijos šalims suteikiamas būtinas lankstumas, siekiant išvengti teisėto elgesio kriminalizavimo;

(5) Konvencijoje nustatytos tik būtiniausios taisyklės dėl juridinių asmenų atsakomybės už dalyvavimą vadovaujantis Konvencija nustatytose nusikalstamose veikose. Konvencija valstybių Konvencijos šalių nėra reikalaujama priimti reikiamų priemonių juridinių asmenų atsakomybei nustatyti valstybių Konvencijos šalių teisiniams principams prieštaraujančiu būdu;

[1] 2026 m. gegužės 20 d. pritarimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).

[2] 2025 m. spalio 13 d. Tarybos sprendimas (ES) 2025/2307 dėl Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, pasirašymo Europos Sąjungos vardu (OL L, 2025/2307, 2025 11 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Konvencija taip pat atitinka Sąjungos asmens duomenų, privatumo ir pagrindinių teisių apsaugos tikslus pagal SESV 16 straipsnį ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją (toliau – Chartija);

(7) Konvencijoje numatytos griežtos žmogaus teisių apsaugos sąlygos ir apsaugos priemonės, kurios sudaro Konvencijos dalyką ir tikslą ir kurios yra neatsiejamai susietos su Konvencijoje numatytais įgaliojimais bei procedūromis. Dėl tų sąlygų ir apsaugos priemonių negali būti nustatyta jokių išlygų. Konvencija neleidžiamas joks aiškinimas, dėl kurio žmogaus teisės ar pagrindinės laisvės, visų pirma saviraiškos, sąžinės, nuomonės, religijos ar tikėjimo, taikių susirinkimų ir asociacijų laisvės, būtų suvaržytos. Šiomis apsaugos priemonėmis taip pat užtikrinama galimybė atsisakyti tarptautinio bendradarbiavimo, jeigu tas tarptautinis bendradarbiavimas prieštarautų valstybių Konvencijos šalių vidaus teisės aktams arba jeigu toks atsisakymas būtų būtinas siekiant išvengti bet kokios formos diskriminacijos;

(8) dėl įgaliojimų ir procedūrų tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu lygmenimis pažymėtina, kad Konvencijoje yra numatytos horizontaliosios sąlygos ir apsaugos priemonės, kuriomis užtikrinama žmogaus teisių apsauga, laikantis valstybių Konvencijos šalių įsipareigojimų pagal tarptautinę žmogaus teisių teisę. Valstybės Konvencijos šalys taip pat turi įtraukti proporcingumo principą į savo vidaus teisę. Tokias sąlygas ir apsaugos priemones turi sudaryti, be kitų dalykų, teisminė ar kitokia nepriklausoma peržiūra, teisė į veiksmingą teisinę gynybą, taikymą pateisinantys pagrindai ir tokių įgaliojimų ir procedūrų taikymo srities bei trukmės apribojimas;

(9) į Konvenciją įtraukta speciali nuostata dėl asmens duomenų apsaugos, kuria užtikrinama, kad, prieš pateikiant bet kokius asmens duomenis kitai valstybei Konvencijos šaliai, būtų taikomi svarbūs duomenų apsaugos principai, įskaitant tikslo apribojimo, duomenų kiekio mažinimo, proporcingumo ir būtinumo principus, laikantis Chartijos;

(10) dalyvaudama derybose Sąjungos vardu Komisija užtikrino Konvencijos suderinamumą su atitinkamomis Sąjungos taisyklėmis;

(11) tam tikros išlygos yra svarbios siekiant užtikrinti, kad Konvencija būtų suderinama su Sąjungos teise ir politika, kad santykiuose su ES nepriklausančiomis valstybėmis Konvencijos šalimis valstybės narės Konvenciją taikytų vienodai ir kad Konvencija būtų taikoma veiksmingai;

(12) išlygos nedaro poveikio jokioms kitoms išlygoms, kurias valstybės narės gali pageidauti pateikti atskirai, jei tai leidžiama;

(13) kadangi Konvencijoje yra numatytos procedūros, kuriomis gerinama tarpvalstybinė prieiga prie elektroninių įrodymų, ir aukšto lygio apsaugos priemonės, Sąjungai tapus Konvencijos šalimi bus paskatintas Sąjungos pastangų kovoti su kibernetiniais nusikaltimais ir kitų formų nusikalstamumu pasauliniu lygmeniu nuoseklumas. Tai sudarys palankesnes sąlygas ES priklausančių valstybių Konvencijos šalių ir ES nepriklausančių valstybių Konvencijos šalių bendradarbiavimui, kartu užtikrinant aukštą asmenų apsaugos lygį;

(14) Sąjungai greitai sudarius Konvenciją bus papildomai užtikrinta, kad Sąjunga turėtų prasmingą balsą ankstyvame šios naujos pasaulinės kovos su kibernetiniais nusikaltimais sistemos įgyvendinimo etape;

(15) pagal Konvencijos 64 straipsnio 3 dalį Konvenciją turi ratifikuoti, priimti arba patvirtinti valstybės ir regioninės ekonominės integracijos organizacijos, kaip, pavyzdžiui, Sąjunga;

(16) Sąjunga turėtų tapti Konvencijos šalimi kartu su valstybėmis narėmis, nes Konvencijos taikymo srityse kompetenciją turi Sąjunga ir jos valstybės narės. Tai, kad Sąjunga sudaro Konvenciją, nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai, susijusiai su Konvencijos ratifikavimu, priėmimu ar patvirtinimu pagal jų vidaus procedūras. Konvencija turėtų būti sudaryta Sąjungos vardu Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu tiek, kiek Konvencija gali būti daromas poveikis bendroms taisyklėms ar keičiama jų taikymo sritis. Pasidalijamosios kompetencijos srityje valstybės narės išlaiko savo kompetenciją tiek, kiek Konvencija nedaro poveikio bendroms taisyklėms ar nekeičia jų taikymo srities;

(17) pagal Konvenciją Sąjunga savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo arba prisijungimo dokumente turi nurodyti savo kompetencijos Konvencijos reglamentuojamais klausimais apimtį. Sąjunga savo kompetencijos Konvencijos reglamentuojamais klausimais apimtį apibrėžė Europos Sąjungos deklaracijoje dėl kompetencijos, pateiktoje pagal Jungtinių Tautų konvencijos prieš elektroninius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais (toliau – Deklaracija dėl kompetencijos), 64 straipsnio 3 ir 4 dalis;

(18) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1725 ([3]) 42 straipsnio 1 dalį buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę 2025 m. rugsėjo 4 d.;

(19) pagal prie Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(20) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;

(21) Konvencija, pridedamos išlygos ir Deklaracija dėl kompetencijos turėtų būti patvirtinti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos vardu patvirtinama Jungtinių Tautų konvencija prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinanti tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais (toliau – Konvencija). ([4])

2 straipsnis

Europos Sąjungos vardu patvirtinama Deklaracija dėl kompetencijos pagal Konvencijos 64 straipsnio 3 ir 4 dalis.

3 straipsnis

Europos Sąjungos vardu patvirtinamos išlygos.

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną ([5]).

Priimta Liuksemburge 2026 m. birželio 4 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

C. FITIRIS

([3]) 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB, (OL L 295, 2018 11 21, p. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) OL L, 2026/1348, 2026 6 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Konvencijos įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

Išlygos

1. Sąjunga ir jos valstybės narės, dėl išlygų, susijusių su Jungtinių Tautų konvencija prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančia tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, (toliau – Konvencija), laikosi toliau išdėstytų nurodymų.

2. Konvencijoje nėra specialios nuostatos dėl išlygų. Pagal ją Konvencijos Šaliai veikiau leidžiama nurodyti, kad ji naudojasi išlyga, numatyta kuriame nors Konvencijos straipsnyje: 11 straipsnio 3 dalyje, 23 straipsnio 3 dalies a punkte, 23 straipsnio 3 dalies b punkto antroje pastraipoje, 42 straipsnio 5 dalyje, 63 straipsnio 3 ir 4 dalyse. Pagal Konvenciją taip pat netiesiogiai leidžiama taikyti kitas išlygas, jei tos išlygos atitinka 1969 m. gegužės 23 d. Vienoje priimtos Vienos konvencijos dėl tarptautinių sutarčių teisės19 straipsnio c punktą ir tarptautinę paprotinę teisę, ir jei jos nėra nesuderinamos su Konvencijos dalyku ir tikslu.

3. Sąjunga ir jos valstybės narės nustato išlygą pagal 63 straipsnio 3 dalį, nurodydamos, jog jos nelaiko savęs saistomos 63 straipsnio 2 dalies, kiek tai susiję su ginčų, susijusių su Sąjungos kompetencijai priskiriamais klausimais, sprendimu arba su valstybių narių tarpusavio ginčų ar Sąjungos ir valstybės narės ginčų sprendimu.

4. Kai valstybės narės svarsto galimybę pačios nustatyti išlygas, jos apie tai praneša Komisijai iš anksto.

5. Žmogaus teisių sąlygos ir apsaugos priemonės, pripažįstamos ir numatomos Konvencijoje, įskaitant numatytąsias 6 straipsnyje, 21 straipsnio 4 dalyje, 24 straipsnyje, 36 straipsnyje, 37 straipsnio 15 dalyje ir 40 straipsnio 22 dalyje, sudaro Konvencijos dalyko ir tikslo dalį. Todėl Sąjunga ir jos valstybės narės negali nustatyti išlygų dėl tų straipsnių. Sąjunga turėtų pareikšti prieštaravimą bet kokioms ES nepriklausančių valstybių, kurios yra Konvencijos Šalys, išlygoms, laikomoms nesuderinamomis su Konvencijos dalyku ir tikslu, nedarant poveikio valstybių narių galimybei koordinuotai pareikšti tokį pat prieštaravimą.

Europos Sąjungos deklaracija dėl kompetencijos pagal Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais, 64 straipsnio 3 ir 4 dalis

1. Europos Sąjunga (toliau – Sąjunga) pagal Jungtinių Tautų konvencijos prieš kibernetinius nusikaltimus, stiprinančios tarptautinį bendradarbiavimą kovojant su tam tikrais nusikaltimais, daromais naudojantis informacinių ir ryšių technologijų sistemomis, ir keičiantis sunkių nusikaltimų elektroniniais įrodymais (toliau – Konvencija), 64 straipsnio 3 ir 4 dalis pateikia šią deklaraciją Konvencijos reglamentuojamais klausimais.

2. Sąjungos valstybės narės yra Airija, Austrijos Respublika, Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Kroatijos Respublika, Latvijos Respublika, Lenkijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Rumunija, Slovakijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Vengrija ir Vokietijos Federacinė Respublika.

3. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 ir 4 straipsnius kai kuriais klausimais Sąjunga turi išimtinę kompetenciją, o kitais klausimais dalijasi kompetencija su savo valstybėmis narėmis. Pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnio 1 dalį Sutartimis Sąjungai nepriskirta kompetencija priklauso valstybėms narėms.

4. Šiuo atžvilgiu Sąjunga pareiškia, pirma, kad yra kompetentinga sudaryti tarptautinius susitarimus ir įgyvendinti iš jų kylančius įsipareigojimus, susijusius su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, kuriai taikoma pasidalijamoji kompetencija su valstybėmis narėmis pagal SESV 4 straipsnio j punktą. Tiksliau, pagal SESV 67 straipsnio 3 dalį, 82 straipsnio 1 ir 2 dalis, 83 straipsnio 1 dalį ir 87 straipsnio 2 dalį, turi šią kompetenciją:

   a) užtikrinti aukštą saugumo lygį prevencijos bei kovos su nusikalstamumu, rasizmu ir ksenofobija priemonėmis, taip pat policijos ir teisminių institucijų bei kitų kompetentingų valdžios institucijų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo priemonėmis, taip pat tarpusavyje pripažįstant teismo sprendimus baudžiamosiose bylose, o prireikus derinant baudžiamuosius įstatymus;

   b) vykdyti teisminį bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, Sąjungoje grindžiamą nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu bei apimančiu valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų suderinimą tam tikrose baudžiamojo proceso ir materialinės baudžiamosios teisės srityse, įskaitant priemones, kuriomis siekiama:

      i) remti teisėjų ir teisminių institucijų darbuotojų mokymą,

      ii) palengvinti su procesais baudžiamosiose bylose ir sprendimų vykdymu susijusį bendradarbiavimą tarp valstybių narių teisminių arba joms lygiaverčių institucijų;

   c) palengvinti policijos ir teisminį bendradarbiavimą tarpvalstybinio pobūdžio baudžiamosiose bylose nustatant minimalias taisykles, susijusias su:

      i) asmenų teisėmis baudžiamajame procese,

      ii) nusikaltimų aukų teisėmis;

d) nustatyti minimalias taisykles dėl nusikalstamų veikų ir sankcijų apibrėžimo ypač sunkių tarpvalstybinio pobūdžio nusikaltimų srityse. Šios nusikaltimų sritys yra: terorizmas, prekyba žmonėmis bei seksualinis moterų ir vaikų išnaudojimas, neteisėta prekyba narkotikais, neteisėta prekyba ginklais, pinigų plovimas, korupcija, mokėjimo priemonių klastojimas, kompiuteriniai nusikaltimai ir organizuotas nusikalstamumas;

e) nustatyti policijos bendradarbiavimą užkardant, išaiškinant ir tiriant nusikalstamas veikas, kuriame dalyvauja visos valstybių narių kompetentingos valdžios institucijos, įskaitant policijos, muitinės ir kitas specializuotas teisėsaugos tarnybas; tais tikslais Sąjunga gali nustatyti priemones dėl:

i) atitinkamos informacijos rinkimo, kaupimo, apdorojimo, analizavimo ir keitimosi ja,

ii) paramos darbuotojų mokymui, taip pat bendradarbiavimo keičiantis darbuotojais, įranga ir tyrimais nusikaltimų išaiškinimo srityse,

iii) bendrų tyrimo metodų, taikomų sunkioms organizuoto nusikalstamumo formoms nustatyti.

5. Antra, Sąjunga pareiškia, kad pagal SESV 16 straipsnio 2 dalį yra kompetentinga nustatyti asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, įstaigoms, organams ir agentūroms bei valstybėms narėms tvarkant asmens duomenis, kai vykdoma veikla yra susijusi su Sąjungos teisės taikymo sritimi, taisykles ir tokių duomenų laisvo judėjimo taisykles.

6. Visų pirma, ši deklaracija neturėtų būti aiškinama kaip Sąjungos naudojimasis galimybe pasinaudoti savo išorės kompetencija srityse, kurioms taikoma Konvencija ir kurios priklauso pasidalijamajai kompetencijai, tiek, kiek Sąjunga dar nepasinaudojo tokia kompetencija Sąjungos viduje. Pasidalijamosios kompetencijos srityje valstybės narės išlaiko savo kompetenciją tiek, kiek Konvencija nedaromas poveikis bendroms taisyklėms arba nekeičiama jų taikymo sritis, įskaitant jų galimą numatyti būsimą raidą. Todėl Sąjungos kompetencijos apimtis turi būti vertinama remiantis visapusiška ir išsamia Konvencijos ir kiekvienos Sąjungos teisės priemonės konkrečių nuostatų santykio analize kiekvienu konkrečiu atveju. Tokios Sąjungos kompetencijos apimtis ir naudojimasis ja, dėl savo pobūdžio, nuolat kinta.

7. Todėl Sąjunga ir jos valstybės narės yra kompetentingos sudaryti Konvenciją. Tai, kad Sąjunga sudaro Konvenciją, nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai, kiek tai susiję su Konvencijos ratifikavimu, priėmimu, patvirtinimu ar prisijungimu prie jos.

8. Sąjunga pagal Konvencijos 64 straipsnio 3 ir 4 dalis turi pranešti depozitarui apie visus svarbius jos kompetencijos apimties pasikeitimus.